

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 95/09-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti M. G. a Ing. M. G., obaja bytom K., zastúpených advokátom JUDr. P. D., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1247/1998, za účasti Okresného súdu Čadca, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. G. a Ing. M. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Čadca vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 1247/1998 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Čadca prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1247/1998 konal bez zbytočných prietáhov.

3. M. G. a Ing. M. G. priznáva finančné zadosťučinenie každému v sume po 3 000 € [slovom tritisíc eur (90 378 Sk)], ktoré im je Okresný súd Čadca povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Čadca je povinný uhradiť M. G. a Ing. M. G. spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 245,70 € [slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov (7 402 Sk)] na účet ich právneho zástupcu JUDr. P. D., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. februára 2009 doručená sťažnosť M. G. a Ing. M. G., obaja bytom K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. P. D., Ž., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom sp. zn. 10 C 1247/1998.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 6. októbra 1998 bola proti sťažovateľom podaná na okresnom súde žaloba o určenie povinnosti odstrániť oplotenie z parcely č. 2102, katastrálne územie K. Vec je okresným súdom vedená pod sp. zn. 10 C 1247/1998.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„... V danom prípade boli zo strany súdu vykonávané často neefektívne úkony, ktoré viedli k prietahom.

Z priebehu konania jednoznačne vyplýva, že k prietahom dochádza najmä v dôsledku postupu Okresného súdu v Čadci, ktorý vec prejednáva.

... súdne konanie trvá cca 11 rokov bez toho, aby bola vec právoplatne skončená.

Sťažovatelia tvrdia, že k prieťahom v konaní dochádza hlavne zavinením súdu. Aj keby pripustili, že k prieťahom dochádza z dôvodu zložitosti sporu, nemožno tým ospravedlniť častú pasivitu, resp. neproduktívne konanie súdu. Vlastným konaním, či pasivitou sťažovatelia k prieťahom neprispeli.

Sťažovatelia tvrdia, že uvedeným postupom Okresného súdu v Čadci bolo porušené jej právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, vyplývajúce z čl. 127 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky. Toto ich stanovisko dňa 17. 09. 2008 potvrdil aj predseda OS v Čadci vo svojej odpovedi na sťažnosť na prieťahy v konaní pod spis. značkou Spr 63/08, kde konštatuje, že zo strany súdu boli spôsobené prieťahy v konaní, za čo sa ospravedlnil. Do dňa podania tejto sťažnosti od uvedeného vyjadrenia predsedu OS v Čadci sa nevykonalo zo strany súdu žiaden ďalší úkon.“

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd o ich sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľov v 1) rade M. G., bytom: K. a v 2) rade Ing. M. G., bytom: K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. (2) Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod spis. zn. 10 C 1247/1998 bolo porušené.

2. Okresnému súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/1247/1998 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľom v 1) rade M. G., bytom: K. a v 2) rade Ing. M. G., priznáva primerané finančné zadosťučinenie spolu v sume 10.000.- EUR, ktoré je Okresný súd v Čadci povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Čadci je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 245,70 € (7.402.- Sk) na účet právneho zástupcu JUDr. P. D...“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 95/09-8 z 19. marca 2009 ju prijal na ďalšie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľov a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne

pojednávania.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľov a predsedu okresného súdu, že netrávajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. Spr/533/2009 z 1. apríla 2009, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 6. apríla 2009, okrem iného uviedol:

„K veci ďalej uvádzam, že ide o vec skutkovo a právne náročnú, vo veci bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, navrhovateľka upravila návrh, zisťovala sa adresa znalca, vo veci po podaní odvolania musela rozhodovať krajský súd, čo všetko prispelo k predĺženiu samotného konania. Prieťahy boli spôsobené zo strany znalca Ing. Č., ktorý podal znalecký posudok oneskorene.“

Právny zástupca sťažovateľov v stanovisku z 15. apríla 2009, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 1. apríla 2009, uviedol, že „... úkony OS v Čadci boli často neúčinné, a to najmä pri stanovení súdneho znalca, tak ako uvádza OS Čadca, avšak konanie podľa O. s. p. má súd riadiť tak, aby svojimi úkonmi rozhodol vec bez zbytočných prieťahov, čo v tomto prípade súd OS v Čadci preukázať nemôže. Z týchto dôvodov trváme na podanej sťažnosti.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 38 ods. 2 listiny, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd zistil, že predmetom konania pred okresným súdom je susedský spor; rozhodovanie o uložení povinnosti sťažovateľom odstrániť oplotenie, konkrétne betónové stĺpiky a železnú závoru. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v záujme spravodlivého posúdenia veci bolo potrebné vykonať ohliadku na mieste samom a nariadiť znalecké

dokazovanie s cieľom zistenia, či predmetné betónové stĺpiky a železná záhora sa nachádzajú na pozemku patriacom sťažovateľom, a sú teda osadené oprávnene, alebo sa nachádzajú na pozemku patriacom žalobkyni. Navyše, v tejto veci zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že existuje značný nesúlad v priebehu hraníc parciel pred a po novom mapovaní a v spornom priestore sa stav výrazne odlišuje od skutočnosti v prírode od stavu podľa platnej katastrálnej mapy. Na tomto základe ústavný súd v zhode s vyjadrením predsedu okresného súdu pripustil, že ide o skutkovo aj právne zložitú vec, pričom zložitosť veci môže čiastočne ovplyvňovať doterajšiu dĺžku konania.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd po preskúmaní spisovej dokumentácie nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné doterajšiu neprimeranú dĺžku namietaného konania pripísať, hoci len čiastočne, na ťarchu správania sťažovateľov ako účastníkov konania.

Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup samotného okresného súdu v namietanom konaní.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 10 C 1247/1998 ústavný súd zistil, že okresný súd vo veci konal plynulo do 4. októbra 2001, keď rozsudkom žalobu zamietol. Na druhej strane činnosť okresného súdu v tomto období ústavný súd vyhodnotil ako nesústredenú a neefektívnu, a to vzhľadom na záver Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vyjadrený v jeho zrušujúcom uznesení sp. zn. 6 Co 1383/02 zo 16. októbra 2002, v ktorom okrem iného uviedol, že okresný súd sa „... v tejto veci dopustil procesných, skutkových a právnych pochybení“, pričom zároveň tento rozsudok okresného súdu hodnotil ako „nepreskúmateľný, lebo z dôvodov rozsudku nie je možné zistiť, ako okresný súd vyhodnotil tvrdenia účastníkov...“.

Z dotknutého súdneho spisu vyplýva, že v období po zrušení rozsudku okresného

súdu krajským súdom, t. j. po 16. októbri 2002, prebiehalo namietané konanie takto:

- pokynom z 25. februára 2003 nariadil zákonný sudca kancelárii doručiť zrušujúce uznesenie krajského súdu účastníkom konania,

- 29. apríla 2003 nariadil okresný súd termín pojednávania na 5. jún 2003,

- žalobkyňa vznesla podaním zo 4. júna 2003 námietku zaujatosti zákonného sudcu JUDr. M.,

- pojednávanie uskutočnené 5. júna 2003 bolo odročené na neurčito z dôvodu rozhodnutia o námietke zaujatosti zákonného sudcu, ktorý vo svojom vyjadrení navrhol námietke vyhovieť,

- prípisom z 3. júla 2003 bol spis predložený krajskému súdu 14. júla 2003 na rozhodnutie o námietke zaujatosti, ktorý uznesením sp. zn. 9 NcC 10/03 z 22. augusta 2003 rozhodol, že sudca JUDr. M. nie je vylúčený z konania (spis bol vrátený okresnému súdu 11. septembra 2003),

- 6. februára 2004 bol nariadený termín pojednávania na 9. marec 2004, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu vyžiadania správy z katastrálneho úradu a z dôvodu vykonania ohliadky na mieste samom,

- uznesením sp. zn. 10 C 1247/98 z 3. júna 2004 okresný súd uložil účastníkom povinnosť zaplatiť po 5 000 Sk na trovy znaleckého dokazovania,

- 8. septembra 2004 bol nariadený termín ohliadky na 6. október 2004 (ohliadka sa uskutočnila a pojednávanie bolo odročené na neurčito),

- prípisom zo 6. októbra 2004 bol právny zástupca žalobkyne vyzvaný na označenie dôkazov na preukázanie tvrdení žalobkyne,

- prípisom zo 4. januára 2005 bol právny zástupca žalobkyne vyzvaný na označenie mien a adries svedkov, ktorých v konaní navrhuje vypočuť,

- 18. mája 2005 bol nariadený termín pojednávania na 16. jún 2005,

- právny zástupca žalobkyne listom zo 14. júna 2005 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, nežiadal však o odročenie pojednávania,

- pojednávanie 16. júna 2005 bolo odročené na 21. júl 2005, keď boli vypočutí svedkovia a pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu zaslania spisu znalcovi Ing. Č., aby zaujal stanovisko k zrušujúcemu uzneseniu krajského súdu a k výpovediam svedkov,

- prípisom z 21. júla 2005 bol znalec Ing. Č. vyzvaný na zaujatie stanoviska,
- 4. januára 2006 bol spis v dôsledku zmeny zákonného sudcu pridelený sudkyňi JUDr. A. P.,
- prípisom z 9. mája 2006 bola od znalca Ing. Č. žiadaná odpoveď,
- pokynom z 10. júla 2006 nariadila zákonná sudkyňa kancelárii urgovať znalca Ing. Č., pričom urgencia bola vyhotovená až 22. septembra 2006 a ďalšia urgencia bola znalcovi Ing. Č. zaslaná prípisom z 25. októbra 2006 (znalcovi sa urgencie nepodarilo doručiť),
 - 25. októbra 2006 požiadal okresný súd obvodné oddelenie Policajného zboru o doručenie urgencie znalcovi Ing. Č. (polícia prípisom z 21. novembra 2006 oznámila, že sa nepodarilo doručiť urgenciu znalcovi),
 - 19. decembra 2006 vydal okresný súd pokyn na zisťovanie adresy znalca cez Register obyvateľov Slovenskej republiky,
 - dožiadanim z 2. apríla 2007 okresný súd požiadal Okresný súd Brezno o vykonanie výsluchu znalca Ing. Č.,
 - faxom z 9. mája 2007 Okresný súd Brezno oznámil, že výsluch znalca Ing. Č. sa mal uskutočniť 2. mája 2007, avšak znalec sa nedostavil, prišiel až 9. mája 2007, pretože až vtedy si vybral predvolanie na výsluch, a požiadal o poskytnutie lehoty na vypracovanie posudku do konca mája 2007,
 - 22. júna 2007 okresný súd vyzval znalca Ing. Č. na vrátenie spisu, keďže dovtedy znalecký posudok nevypracoval,
 - znalec odpovedal listom z 25. júna 2007 na výzvu okresného súdu z 21. júla 2005,
 - 4. júla 2007 bola vec pridelená opatrením predsedu súdu sudcovi Mgr. R. G.,
 - prípisom z 31. júla 2007 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobkyne na doplnenie a upresnenie návrhu v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu a na označenie dôkazov,
 - podaním z 13. septembra 2007 žalobkyňa zmenila návrh na začatie konania,
 - uznesením z 20. mája 2008 okresný súd pripustil zmenu žalobného návrhu,
 - 21. mája 2008 bol nariadený termín pojednávania na 18. jún 2008, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania,
 - uznesením zo 17. júla 2008 okresný súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie

znalcom Ing. M. K. a uložil účastníkom povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania (podľa tohto uznesenia mal znalec vypracovať posudok do 2 mesiacov odo dňa vykonania ohliadky na mieste samom),

- 17. júla 2008 bol nariadený termín ohliadky na 7. august 2008, ktorá sa aj uskutočnila,

- uznesením z 12. augusta 2008 okresný súd priznal odmenu znalcovi Ing. Č.,

- z úradného záznamu z 13. januára 2009 vyplýva, že *„Dňa 13. 01. 2009 sa sudca telefonicky spojil so znalcom Ing. K. o poskytnutie informácie o stave znal. dokazovania (podľa uzn. z č. l. 216). Znalec uviedol, že dosiaľ čaká na vyjadrenie súdu k príp. doplneniu posudku v zmysle návrhov na ohliadke dňa 07. 8. 2008 a doručenie spisu.“*

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd sledované obdobie (obdobie po 16. októbri 2002) vyhodnotil ako obdobie, ktoré sa vyznačovalo jednak nečinnosťou, ako aj neefektívnou činnosťou okresného súdu. V súvislosti s týmto záverom ústavný súd považoval za potrebné poukázať najmä na to, že okresný súd nariadil vykonanie ohliadky na mieste samom až 8. septembra 2004, hoci povinnosť vykonať opätovnú ohliadku mu vyplývala zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu sp. zn. 6 Co 1383/2002 zo 16. októbra 2002, v ktorom sa uvádza: *„... Bude vhodné, aby okresný súd vykonal túto ohliadku na mieste samom za účasti súdneho znalca z odboru geodézie, buď znalcom Ing. M. Č., alebo nariadi kontrolné znalecké dokazovanie. Okresný súd má povinnosť odstrániť nejasnosti znaleckého posudku vypracovaného Ing. M. Č. pre toto konania.“* Napriek záväznému pokynu krajského súdu okresný súd neprizval na ohliadku konanú 6. októbra 2004 znalca Ing. Č. ani nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Až prípisom z 21. júla 2005, teda po vyše 2 rokoch od vrátenia veci krajským súdom, vyzval okresný súd znalca Ing. Č. na zaujatie stanoviska. Potom, ako znalec na výzvu okresného súdu rok nereagoval, poslal okresný súd znalcovi urgencie. Napriek tomu, že tieto urgencie sa znalcovi nepodarilo doručiť ani prostredníctvom polície, okresný súd vyzval znalca Ing. Č. na vrátenie spisu až 22. júna 2007, a kontrolné znalecké dokazovanie znalcom Ing. M. K., ktoré bolo pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné vykonať, nariadil okresný súd až uznesením zo 17. júla 2008, pričom z úradného záznamu z 13. januára 2009 vyplýva, že znalcovi do dňa

vyhotovenia tohto úradného záznamu nebol vôbec doručený súdny spis potrebný na vypracovanie znaleckého posudku.

Ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, že v priebehu namietaného konania došlo trikrát k zmene zákonného sudcu, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť okresného súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný vo veci rozhodnúť v primeranom čase.

Ústavný súd poukázal tiež na právny názor vyplývajúci z jeho doterajšej judikatúry, podľa ktorého zdĺhavý a neefektívny priebeh konania, ktorý neviedol ani po viac ako desiatich rokoch od začatia konania k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania, je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľný (napr. m. m. II. ÚS 291/06).

Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že neefektívnou činnosťou okresného súdu, ako aj jeho nečinnosťou v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu, aby v ďalšom priebehu namietaného konania konal bez zbytočných priet'ahov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, zaoberal sa aj ich žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovatelia žiadajú, aby im bolo priznané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 10 000 € odôvodňujúc svoju požiadavku *„neúmernou dĺžkou preťahov v súdnom konaní a psychickou ujmu, ktorá im v dôsledku nerozhodnutia vo veci vzniká, ako aj v neustále zhoršujúcich sa susedských vzťahov z dôvodu nevyriešenia predmetu sporu. Túto výšku považujeme za primeranú i z hľadiska existujúcej judikatúry Ústavného súdu SR.“*

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým doterajšiu dĺžku namietaného konania, dôvody neefektívneho postupu okresného súdu, ako aj obdobia neodôvodnenej nečinnosti ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia pre každého zo sťažovateľov v sume po 3 000 € (90 378 Sk) primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátom JUDr. P. D.. Sťažovatelia požadovali úhradu trov konania v sume 245,70 €. Vzhľadom na to, že trovy konania požadované sťažovateľmi neprekračovali sumu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách

a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ústavný súd ich priznal v sume nimi požadovanej.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2009